

ששי יא כפי המצוה הזאת אשר

אנכי מצוה היום לא-נפלאות הוא ממך ולא-רחקה הוא:

הה והתורה אשר חטא עליה וכן באמרו איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם ואשמה הנפש ההיא והתודו את עונם: לא את היא ממך. שתצטרך לנביאים: לא רחוקה היא שתצטרך לחכמי הדור הרחוקים שיפרשו לך באופן שתוכל לעשותה אפי' בעודך בגלות וכבר זה באמרו לא בשמים היא לאמר. לא יקרה לך בענין התשובה שתצטרך בה להגדת נביא:

יעובב: ❖ שלישי (חמישי כשהן מחוברין) ז ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-ישראל חוק ואמץ פי אמה תבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואמה תנחילנה אותם: ה ויהוה

ואמר לה לעיני כל ישראל חוק ואמץ פי אמה תבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואמה תנחילנה אותם: ה ויהוה

אלא שממירידן אותי להחזיר ממון לבעלין והדבר אשר יקשה מכם א"ר הנינא ואיתימא רבי יאשיה על דבר זה נענש משה שנאמר ויקרב משה את משפטן לפני ה' מחקף לה רב נחמן בר יצחק מי כתיב ואשמיעכם רבנן ושמעתיו כתיב אי גמירנא גמירנא ואי לא אולינא וגמירנא אלא כדתניא ראויה פרשת נחלות שתיכתב על ידי משה רבינו אלא שזכו בנות צלפחד ונכתב על ידן ראויה היתה *פרשת מקישש שתיכתב ע"י משה רבינו אלא שנחתיב מקישש ונכתבה על ידו *ללמדך שמגולגלין חובה ע"י חייב וזכות על ידי זכאי כתיב *ואצוה את שופטיכם בעת ההיא וכתיב *ואצוה אתכם בעת ההיא אמר רבי אלעזר אמר רבי שמלאי יאזהרה לציבור שחהא אימת דיין עליהן יאזהרה לדיין שיסבול את הציבור עד כמה אמר רבי חנן *היונק כתיב *כי אתה *תבוא וכתיב *כי אתה תבוא אמר רבי יוחנן אמר לו משה ליהושע אתה והוקנים שבדור עמהם אמר לו הקב"ה מול מקל והך על קדקדם דבר אחד לדור ואין שני דברין לדור תנא זימון בשלשה מאי זימון אילימא ברכת זימון והתניא זימון

עלמס הזהיר ומה הולך להזהיר: כי אהס תבוא אם טעם. משמע גם אהס כלאחר מכן: כי אהס תבוא-משמע (לשון) שררה טיהג עליה: **משם אמר** לומדים וקנים שבדור (עמסה) עלפיהם עשה מעשה ולא תסתער עליהם דהוא קרא דכי אהס תבוא משה אמרו כדכתיב ביה אל הארץ אשר נשבע ה' וגו' ובמקרא דכי אהס תבוא כתיב אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם וגו' אלמא דהקב"ה בעלמא אמרו: **דבר אחד** - מנהיג אחד: (ג) יומא דדינא-שני ותמימי קצת עורא היא בב"ק (דף פב): **אזמוני** **לדינא** - ב"ד ששולחין שלוחם לבעל דין שטעקים עליו לזא ולדון לפנייהם לריך השליח להזמין בשם שלשן: **ואמר משמים דמד** - פלוני דיין מזמינך לא אמר כלום ואי לא אויל לא משמתינ ליה: **דיני קנסות** - זה שמשלם יותר מדיו: ***המוילא** עס נמדין ואיתימא רבי שבתאי *כאשר ישא האומן את רע - לא מלאחי לבקר בטולים ובלא להפסידה כתובתה ולא להרגה שאינו מביא עדים שזינתה תחתיו ואי אנפשות קאחי לא אמר ר"מ בשלשה: **וחכמים אומרים כו'** - מפני שיש בו דיני נפשות קס"ד דהכי קאמרי משום דאזיכא מוילא עס רע דשייך ביה דיני נפשות וריוו שמיא גמירנא

בבב דין תלמינו במשה שאמר כי תאמר אלי תאמר חוקיך כאשר יצא האומן וגו' ומסתמא לא בא משה לגרוע בזה בצווי אל השופטים שבה למנות: אהרה והוקנים שבדור עמסה כו' - מדברי רבא"ם משמע דדברי משה ליהושע היו ע"ד עלה כו' ע"כ ולפי מה שהובא זה המתמר הכל יראה לפרש לפי שכבר אמר למשה שאמר חוקיך כאשר יצא האומן את היונק על האדמה וגו' דהיינו שיקבול את הציבור כי יתן לו למטה כח הסגסג אלהים שיהג את כולם אבל מלך המקבליים עשו עתהים וקרבנים בדור ההוא היה הדבר קשה נעניו לקבול מהם כ"כ ובת"כ ולמה לא מלאחי מן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי והסכים הקב"ה על ידו שאמר ואכלתי מן הכוזב וגו' ונשאו אתם וגו' ולכך אמר משה ג"כ ליהושע כי אתה תבוא את העם הוקנים שבדור עמך שלא מוכל לישא אותם לבדך אבל הקב"ה א"ל כי אתה תבוא עמתי לו כח והסגסג אלהים לפי הדור ההוא המקבליים הסגסג עשו בעלי תורה וזכו ליכנס לארץ עול מקל ויך על קדקדן שמהא אימתך עליהן דבר אחד לדור לפי כח והסגסג אלהים ולא ב' דברים ומנהיגים וק"ל: